

Publicerad 2009-03-07 11:31 av Emil Brage

På natten är det kallare än ute

Jag skrek igår

på natten

på vägen hem

I mörkret, skrek jag

För en kort sekund bevarade vintern ljudet av min

brustna röst

Ljudet av min totala isolering från

resten av mänskligheten

Andedräktens synliga skepnad knastrar, svävar, faller

sakta mot marken

som dimma eller kanske

en del av själen

faller mjukt mot snön

dalar ner som tvillingsjälar till iskristallerna

men det hörs inte

som antonymer till det genomskärande, skräckslagna skriet

hörs det inte ett ljud

och det låter inte om snön som packas under nakna fotsulor

Det är bara fotstegen som finns kvar

dagen efter

då magin försvann och frostbitna fötter vaknar

till en vanlig dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emil Brage med Poeter.se id #16596 innehar upphovsrätten